

Indholdsfortegnelse:

	Side
Leder	1
Sabra og Shatila.....	2
Ghassan Kanafani.....	3
Det skylder vi Palæstina.....	4
Et brev til min datter.....	7
En fredsproces?.....	8
EU kritik af Israel	8
Merchandise	9
Ny bog - Shlomo Sand	9
Bosætterne - på vej mod millionen.....	9
Fundraisere søges	10
Israel frikender sig egen hær	10
Medlemskontingent og boggaver	11
Kort Nyt.....	12
D ^P V på Facebook	12
Folkeretsgruppen.....	13
Olivenhøst - en rejsemulighed	13

Redaktion:

Nyhedsbrevet redigeres af forretningsudvalget i Dansk Palæstinensisk Venskabsforening.

Ansvarshavende redaktør: Fathi El-Abed.

Kære D^PV medlem,

2011 var Palæstinas år på den internationale arena. Og uanset at det endte resultatløst i forhold til en anerkendelse og optagelse af Palæstina som et land nr. 194 i FN, så var det Palæstina-sagen, der tegnede dagsordenen med vekslende styrke. På trods - og nogle vil sige netop på grund af - det arabiske forår.



Palæstina-sagen har igen i år været på dagsorden; blandt politikere, beslutningstagere, i medierne, de internationale freds- og menneskerettighedsorganer og rigtig mange andre steder.

HUSK at indbetale kontingent

se side 11

Det er de palæstinensiske fangers kamp i de israelske fængsler som har skabt overskrifter og stor opmærksomhed.



NGO'ere har arbejdet på højtryk i månedsvis for at oplyse om de tusinder af palæstinensiske fangers sultestrejke tidligere på året. Aktionen blev af palæstinenserne kaldt for *"de tomme mavers kamp"*. En håndfuld af fangerne holdt deres sultestrejke i gang i månedsvis.

Fangernes koordinerede kamp i samtlige israelske fængsler var historisk og enestående. Det bragte Israel under et enormt pres, både nationalt og internationalt.



Sultestrejken endte - i denne omgang - som en stor sejr for de palæstinensiske fanger, der formåede at fravriste de israelske fængselsmyndigheder en aftale om bedre vilkår, såvel praktisk som politisk.

Den største sejr var nok, at Israel har forpligtet sig til ikke at fængsle administrativt i det uendelig. Om Israel på sigt vil overholde denne del aftalen er tvivlsomt.

Den samlede aftale indeholdt ikke mindst fangernes familiers ret til regulære besøg. Og det uanset om fangerne er fra Gaza - hvis familier har været forment adgang fra Gaza til besøg -

eller om de har siddet i administrativ detention/tilbageholdelse og som tidligere var noget af det mest umulige at opnå.

Men uden tvivl en historisk udvikling som blev fulgt nøje over alt i verden. De palæstinensiske fangers omfattende aktion var i sig selv historisk. For første gang i alle de årtier, hvor mere end ¾ million palæstinensere har siddet i de israelske fængsler gennem tiden er det første gang, at der har været en så omfattende og langvarig protest mod besættelsesmagtens fængselsmyndigheder.

Og aldrig før har det været muligt, at tvinge Israel til at indgå en aftale med de palæstinensiske fanger - sådan som de palæstinensiske fanger ville have det.

De palæstinensiske fangers brave kamp har gennem tiden og især siden de første dage og uger af 2012 vist hele verden endnu et smerteligt kapitel i det palæstinensiske folks kamp mod overmagten Israel.

Det som er afgørende er uden tvivl, at Israel har indset, at den frygtindgydende enighed, som herskede blandt samtlige palæstinensiske fanger i de israelske fængsler, er noget som de fremover må frygte.

Omverdenen kigger nu med og Israel kan på ingen måde længere skjule eller undertrykke de palæstinensiske fanger, endsige behandle dem som umennesker. Og det afspejler sig i de mange indrømmelser som de palæstinensiske fanger formåede at fravriste de israelske besættelsesmyndigheder.

Deres kamp fortsætter og den har for længst forenet det palæstinensiske folk til støtte for dem - efter mange år med kun splittelse og uenigheder.

Læs på side 7 et brev som en af fangerne sendte til sin toårige datter, mens han sultestrejkede i over to måneder og frygtede, at dø uden at kunne se hende.

Fathi El-Abed, formand, DPV



Af Pauli Andersen, Folkeretsgruppe, DPV

Massakren i Sabra og Shatila blev udført fra torsdag den 16. september 1982 om aftenen til lørdag morgen den 18. september 1982 af kristne falangister, ledet af den libanesiske militsleder Elie Hobeika. Sabra er en forstad i Vestbeirut, befolket med palæstinensiske flygtninge. Shatila er en palæstinensisk flygtningelejr etableret i 1949. Massakren kostede mellem 800 og 2.750 mennesker livet. Dødstallet varierer afhængig af hvilke kilder man anvender.

Ligene lå spredt over alt. Mænd, kvinder og børn. Nogle var tydeligvis blevet stillet op af murene og henrettet. Andre lå i dynger på gulvene i deres hjem og på gaderne. Børn blev dræbt med skud, kvinder og piger blev voldtaget og lemlæstet. Mænd fik sprættet maven op, før de blev skudt. Efter flere dage i stegende hede lå ligene ophovne og spredte en ulidelig stank.

Det var kristne falangister, som gjorde det beskidte arbejde. Ubønhørligt gik de fra hus til hus og dræbte dem de mødte. Om natten fik de lys fra de israelske lysraketter og hele tiden var de beskyttet af de israelske tropper, som havde omringet lejrene.



Massakren fandt sted under den libanesiske borgerkrig, efter at Israel havde besat hele det sydlige Libanon, og var rykket helt op til Beirut. Kristne militser rykkede med den israelske forsvarsminister Ariel Sharons billigelse ind i Sabra og Shatila. De israelske styr-

ker befandt sig hele tiden blot 200 meter fra lejrene og så passivt til.

En israelsk undersøgelseskommision kulegravede massakren. Den konkluderede, at Ariel Sharon burde have forudset, hvad der ville ske, når de kristne falangister fik adgang til lejrene. Kommissionen under ledelse af Kahane fandt, at Sharon var "indirekte medansvarlig" for uhyrlighederne og krævede ham afsat. I Israel medførte massakrerne et ramaskrig, men Sharon nægtede at gå. Den 14. februar 1983 vedtog Knesset at fritage forsvarsminister Ariel Sharon for sine ministerforpligtelser.

FN's Sikkerhedsråd fordømte massakren i resolution 521 af 19. september 1982, dog uden at sætte navne på gerningsmændene.

FN's Generalforsamling har også fordømt massakren ved det 108. *plenary meeting* den 16. december 1982, hvor generalforsamlingen "*Condemns in the strongest terms the large-scale massacre of Palestinians civilians in Sabra and Shatila refugee camps and resolves that the massacre was an act of genocide*".

I dag - 30 år efter - er ingen blevet stillet til ansvar for massakren.

Ghassan Kanafani (1936 - 1972)

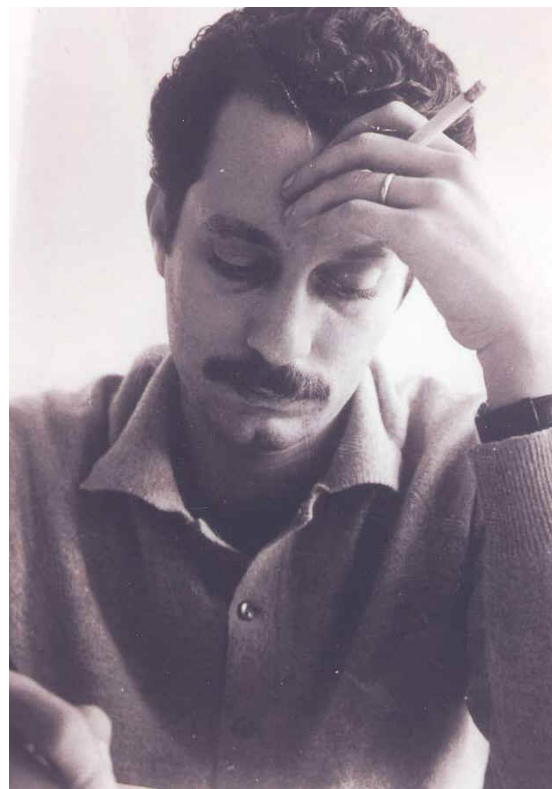
Af Fathi El-Abed

I år er det 40 år siden, at det palæstinensiske folk led et af de største tab i sin lange historie for frihed og retfærdighed. Et tab der aldrig vil kunne erstattes.

Ghassan Kanafani, palæstinenserens de facto "kulturminister" og meget mere end det. Ghassans litterære værker nåede den halve verden rundt. Han var Palæstinas samvittighed og stemme. Han nåede ud til den store verden uden for flygtningelejrene, der opfostrede ham og hans generationer.

Ghassan Kanafanis litterære værker var dybt rodfastet i den arabiske/palæstinensiske kultur. I sit korte liv - han døde som 36 årig - formåede han, at skrive ikke mindre end 18 vær-

ker; romaner, noveller, teaterstykker og essays, samt hundredvis af artikler i flere arabiske og internationale aviser og tidsskrifter om kultur og politik med stor fokus på det palæstinensiske folks retfærdige kamp mod den zionistiske bevægelse/besættelse.



Hans værker og artikler er blevet oversat til mere end 20 sprog. Mange af værkerne er blevet omsat til radio- og tv-programmer, samt teaterstykker og film.

Ghassan Kanafani blev født den 9. april 1936 i Akka (Akko) i det nordlige Palæstina. Han boede i Jaffa indtil maj 1948, da han i forbindelse med zionisternes fremmarch i de palæstinensiske byer flygtede med sin familie først til Libanon og senere til Syrien. Han levede og arbejdede i starten i Damaskus, siden hen i Kuwait og fra 1960 i Beirut.

Hans romaner, noveller, teaterstykker og essays blev samlet og udgivet i fire bind. Hans litterære værker, som han skrev i årene 1956-1972 er ligeså betydningsfulde i dag, som da han skrev dem. Skønt Ghassans romaner, noveller og andre værker var et udtryk for det palæstinensiske folk og dets sag, har hans sto-

re litterære talent givet hans værker en universel appel.

"Børn er vores fremtid" sagde Ghassan ofte. Han skrev historier, hvori børn var heltene. En samling af hans noveller blev udgivet i Libanon i 1978 under titlen "Ghassan Kanafanis Børn". Den engelske oversættelse, udgivet i 1984, havde titlen "Palæstinas Børn".



Ghassan Kanafani var i flere omgange chefredaktør for utallige libanesiske, arabiske og ikke mindst palæstinensiske tidsskrifter. I 1967 oprettede han tidsskriftet Al-Hadaf, der var talerør for PFLP og i en lang periode var Ghassan talsmand for modstandsorganisationen.

En tidlig morgen i juli 1972, mens han var på vej til arbejdet på Al-Hadaf, blev han dræbt af israelske agenter (Mossad - den israelske efterretningstjeneste) ved et bilbombeattentat i en forstad til Beirut. Mossads terroraktion dræbte samtidig Ghassans smukke 17 årige niece Lamees.

Terroraktion skete for øjnene af hans danske kone Anni (Høver) Kanafani og deres to små børn Fayez og Laila.

Drabet på Ghassan var et stort og smerteligt slag for det palæstinensiske folk. Men håbet døde aldrig.

Takket være Ghassans værker og arbejder, der har inspireret en hel generation af palæstinensere i både ord og handling.

Et par år efter Ghassans død blev Ghassan Kanafanis Kulturfond oprettet i 1974, af Ghassans enke Anni.

Anni - dette fantastiske menneske - der intet kendte til palæstinenserens kamp og skæbne før hun mødte Ghassan i 1961 - ved et tilfæl-

de i forbindelse med et delegationsbesøg i de palæstinensiske flygtningelejre - viede sit liv efter Ghassans død til at hjælpe de palæstinensiske børn.

Ghassan Kanafanis sagde "...børn er vores fremtid.." og det har Anni arbejdet efter siden. Sammen med sin søn Fayez og datter Laila, har hun drevet børnehaver, børnebiblioteker, kunstværksteder, klubber mm. til glæde for hundredvis af palæstinensiske børn.

Siden Anni startede sit arbejde, har tusinder af palæstinensiske børn i Libanons mange flygtningelejre været igennem de mange projekter og aktiviteter som Ghassan Kanafanis Kulturfond har stået i spidsen for.

For nogle år siden gav Anni Kanafani et interview i radioprogrammet Koplevs Krydsfelt på Danmarks Radio P1. I en hel time fortalte Anni ikke alene om sit vigtige arbejde for de palæstinensiske børn i flygtningelejrene, men også om de smukke og fantastiske år med Ghassan og ikke mindst om mordet på ham af en israelsk terrorcelle. Radioudsendelsen ramte tusinder af danskere i hjertet og efterlod et stort indtryk. Vi håber meget, at vi fra **Dansk Palæstinensisk** Venskabsforenings side kan få denne vigtige og historiske udsendelse på vores hjemmeside primo oktober 2012. Ikke alene for at den skal være offentlig tilgængelig, men også for at bevare den.

Du kan hjælpe fonden ved at indbetale et beløb direkte på girokonto 827-6781.

*For yderligere oplysninger kontakt venligst **Dansk Palæstinensisk** Venskabsforening på telefon 35 35 48 68.*

Det skylder vi Palæstina

Af Nadia Helmy Ahmed

For 11. gang arrangerede KFUM og KFUK i Danmark en rejse til Vestbredden og Israel for at besøge palæstinensisk YMCA og YWCA, og opleve konsekvenserne af den israelsk/palæstinensiske konflikt. Jeg var heldig, at være en af deltagerne i denne Journey for Justice

2012, der indbefattede ture rundt på Vestbredden og i Østjerusalem, herunder besøg til Hebron, Ramallah, Betlehem og Jerusalem, for at blive klogere på konflikten, og se med egne øjne hvad der rent faktisk foregår i området.

Min rejse startede med en ca. 2½ times afhøring ved det israelske "secret service" politi i lufthavnen. De sene nattetimer blev til tidlig morgen i Tel Aviv, alt imens politiet var ved at klarlægge alt lige fra mit politiske ståsted under revolutionen i Egypten - til hvad jeg spiste til morgenmad. Alt dette fordi mit navn ikke var vestligt nok. En tragikomisk underfundig omdrejning var, at jeg blot en uge senere i Jerusalem igen blev stoppet på vej til al-tahr bøn ved Al Aqsa moskeen af selv samme israelske uniformer, men nu var jeg pludselig ikke muslim nok. Igen blev jeg trukket til side og skulle bevise mit værd og min ret til at være der, blot med forskellige fortegn.



Under mit ophold på Vestbredden gav disse oplevelser mig et indblik i hvordan livet er for palæstinenserne, der dagligt bliver mødt med denne mur, både den fysiske mur, der var synlig i landskabet, uanset hvor vi befandt os, og psykisk en afskyelig følelse af, ikke at være tilstrækkelig som menneske, som værende et undermenneske, der er uønsket og afskyet - uanset hvad.

Turen til Hebron gjorde stort indtryk på mig. Det der er særligt ved denne by er, at palæstinenserne og israelske bosættere bor side om side i byen. Bosætterne får støtte af den israelske hær til ulovligt at indtage store dele af byen, for derefter at efterlade hele bydele tomme.



Meget var som en spørgelsesby med lukkede butiksdøre, der vidnede om det tidligere basarområde. Der var en stemning af magtesløshed over byen, men samtidig en stædig vilje til at stå ved sin ret til at eksisterer og holde håbet i live.



I byen besøgte vi også den delte Abraham/Ibrahim moské. Abraham anses både i islam og jødedommen som værende patriark, men selv ved hans grav var der checkpoint og pigtråd trukket overalt i en skæmmende kontrast til den gamle moské. Det var for mig en meget følelsesbetonet og tankevækkende tur gennem kontrollen, der blev styret af en meget ung israelsk teenagepige.

Hun kiggede søgende på mig, mens hun spurgte, om jeg havde en bombe med mig i tasken. Jeg smilte skævt til hende og svarede nej. Jeg var overrasket over spørgsmålet. Det virkede på mig, som om hun slet ikke anerkendte, at dette sted var lige så helligt for mig som for hende. Det fik mig virkelig til at tænke, at hvis parterne selv strides om det religionerne har tilfælles, hvor der var mulighed for at mødes på fælles grundlag i den religionshistorie vi har sammen, hvorledes skal der så nogensinde blive fred.



I Jerusalem endte vi ved et tilfælde på besøg hos Fadel Tahboub, en aktiv stemme i PLO - trods sine mange år i fængsel fra han var 23 til 41 år. Hans synspunkt var så sigende. Han gik både ind for to-stats løsningen og en-stats løsningen, en hvilken som helst løsning, bare faste rammer og noget håndgribeligt, så de kan komme videre. Denne uvished for fremtiden tærer deres fastholdelse af håbet, således de arabiske drømme kan blive opstandne. Min bekymring ligger i hvorledes man kan vække resten af den arabiske verdens samvittighed og hjerter.



Apartheidstyret skulle jeg endnu engang opleve, da vi krydsede et tjekpoint ved Betlehem - Jerusalem. Der var en klinisk kontrollerende atmosfære i den store aluminiumshal, der mest af alt lignede et slagtehus, på vejen igennem blev vi mødt af billeder med reklamer for feriesteder i Israel, samt nedladende råb og kommentarer i højtalere på vej gennem afspærringerne. For mig var den oplevelse en blanding mellem pervers humor og psykisk vold, og jeg væmmedes ved tanken om de palæstinensere, der hver dag skal krydse checkpoints som disse, der afskærer dem fra at have et normalt værdigt liv. Dette resulterer i tavs etnisk udryddelse. De er forhindret i,

at bevæge sig frit i deres land, og det bevirker en nedgang i national fælles følelse og i almen menneskelig social interaktion mellem byerne, der ender ud i etnisk udrensning, da mange palæstinensere vælger at flytte. Et land uden folk, til et folk uden land. Den påstand hørte vi gentagne gange som værende et af jødernes foretrukne udsagn, men hvis Palæstina var uden folk, hvorfor skulle en 8 meter høj "sikkerhedsmur", så være så tvingende nødvendig.



Brændpunktet ligger i en stærk overlegen undertrykker og dens svage modstander. Reaktionen hos palæstinenserne og den oprigtige sorg i deres øjne og deres vished om den nærmest umulige fremtid, der er for deres folk. Denne kamp, der selv uden den rituelle udnævnelse, nærmere bliver en fortolkningsramme, indenfor hvilken disse virkninger kan reguleres, således at både nationalisme og religion bliver så komplicerede at grænserne mellem dem udviskes.

Det skærer i mit hjerte, at på et af de mest hellige steder, gøres Gud på grund af en politisk agenda til en politisk person, der bringer ret til nogen og uret til andre. Jeg er overbevist om, at dette ikke var hensigten. Er krig og konflikt en naturlig kulmination af liv i denne del af verden? Hvor er vores sociale ansvarlighed? For mig virker det som om, at parternes erfaring er, at dette er det sande liv. Ikke det man levede før. Gevær og sten er blevet en naturlig del af dem og en forlængelse af deres krop.

Nadia Helmy Ahmed har en egyptisk baggrund og har rejst meget i Mellemøsten. Hun

bor i Århus, hvor hun studerer arabisk og islamstudier på Århus Universitet.

Et brev til min datter

Af Thaer Halahleh, indledning og oversættelse af Jihad Taha, bestyrelsesmedlem i DPV

På dag 77 i sin sultestrejke var Thaer Halahleh's tilstand meget kritisk. Han blev flyttet til Asaf Harofa hospitalet, men administrationen på hospitalet nægtede at acceptere ham, og han blev derfor sendt tilbage til Ayyalon fængselshospitalet.

Den 19. juli 2010 blev Thaer far til Lamar, men han fik først lov til at se hende flere måneder senere, nemlig den 9. oktober 2010; det første familiebesøg siden hans anholdelse, og den eneste gang hans familie har haft mulighed for at se ham. Lamar er nu fyldt to år, men hun har kun kendt sin far gennem billeder. Hun gik i seng med et billede af ham gemt under sin kind. Hun var overbevist om, at der er bryllup hver dag, på grund af det solidaritetstelt, der var blevet oprettet uden for familiens hjem i Hebron landsbyen, Kharaas. Hendes mor, Shireen, græd i skjul, når Lamar insisterede på, at tage en ny kjole på hver dag.

Følgende er Thaers brev til datteren Lamar:

"Min elskede Lamar. Tilgiv mig, fordi besættelsesmagten tog mig væk fra dig og tog fornøjelsen af, at se mit først fødte barn fra mig, det barn jeg altid har bedt Gud om at se, kysse og nyde. Det er ikke din skyld, det er vores skæbne, som en del af det palæstinensiske folk, at have vores eget og vores børns liv taget fra os, at være adskilt fra hinanden og at have et ulykkeligt liv. Intet er fuldendt i vores liv på grund af denne uretfærdige besættelse, der lurer om hvert hjørne af vores liv og gør det til en uhyggelig forfølgelse og tortur. Trods det faktum, at jeg var afskåret fra at holde dig og høre din stemme, fra at se dig vokse op og rende rundt i huset og i din seng, og at jeg blev frataget min rolle som et menneske, og min rolle som en far med sin datter, så har din eksistens givet mig en enorm kraft

og et stort håb, og da jeg så dit billede med din mor i teltet, var du så rolig og stirrede undrende på folk, som om du var på udkig efter din far, og kiggede på de mange billeder af mig inde i teltet og spurgte i stilhed hvorfor min far ikke kommer tilbage. Jeg følte, at du var med mig, i mine følelser og inde i mit sind, som om du var en del af mit hjerte, blodet der flyder i mine årer, der åbner alle døre omkring mig og udnytter din frie barnlige stemme efter denne lange tavshed.

Lamar min elskede: Jeg ved, at du ikke kan bebrejdes, og at du endnu ikke forstår, hvorfor din far har gennemgået denne sultestrejke gennem de sidste 75 dage, men når du vokser op, vil du forstå, at slaget for frihed, er slaget for at komme tilbage til dig, så jeg aldrig kan blive taget væk fra dig igen, eller blive frataget dit smil eller at se dig, så besættelsesmagten aldrig vil kidnappe mig igen fra dig.

Når du vokser op, vil du forstå hvordan uretfærdighed ramte din far og tusinder af palæstinensere, som besættelsesmagten har sat i fængsler og knust deres liv og fremtid, for ingen anden grund end deres udøvelse af frihed, værdighed og uafhængighed. Du vil vide, at din far ikke tåler uretfærdighed og underkastelse, og at han aldrig ville acceptere fornærmelse og kompromis, og at han går gennem en sultestrejke for at protestere mod den jødiske stat, der ønsker at gøre os til ydmygede slaver uden rettigheder eller patriotisk værdighed.

Min elskede Lamar, hold altid dit hoved oprejst og vær stolt af din far, og tak alle som støttede mig, der støttede fangerne i deres kamp og vær ikke bange, for Gud er altid med os, og Gud svigter aldrig det folk, der har tro og tålmodighed. Vi er retfærdige og retfærdighed vil altid sejre mod uretfærdighed og forbrydere.

Lamar min elskede, den dag kommer, hvor jeg vil gøre alt godt igen for dig og fortælle hele historien. Din fremtid vil være endnu mere smuk, så lad dine dage gå nu og tag dit smukkeste tøj på. Løb og løb igen i haver i dit lange liv, gå fremad og fremad for intet er

bag dig, men fortiden. Jeg hører din stemme som en melodi af frihed."



En fredsproces?

Af Bent Hansen, næstformand i **DPV**

Med drabet på Israels tidligere premierminister Yitzhak Rabin den 4. november 1995 mistede verden den person, som var garanten for en fredsløsning i den endeløse konflikt mellem Israel og Palæstina. En fred som dermed fik endnu sværere betingelser end tidligere. Endnu engang skulle verdenssamfundet se på, at et menneske som prøvede at holde et spinkelt håb om en fredsløsning, blive dræbt af en jødisk fundamentalist, Yigal Amir. Amir var modstander af fredsprocessen, der blandt andet betyder, at Israel skal opgive flere bosættelser i områder, som fundamentalisterne betragter som helligt land.

Drabet skabte en højredrejning i Israel, hvor frykten for den samme skæbne, blev drivkraften i det israelske politiske system. Højrekræfterne fik vind i sejlene og jo flere overgreb på den palæstinensiske befolkning den begik, jo flere stemmer fik partierne ved valgene.

Dette var virkeligheden i arbejdet for Palæstina i årene der fulgte.

Endnu engang var man vidne til en forbenet israelsk politik, der fuldstændig afviste grænserne fra 1967, forkastede mulighederne for oprettelsen af en palæstinensisk stat, nægtede stop for bosættelser, samt fremsatte krav og forbehold, der specielt var beregnet på at

Nr. 2, september 2012

afspore initiativer, der kunne føre til en ny runde fredsforhandlinger.

Igennem en lang periode har verdenssamfundet været vidne til en lang række konflikter, hvor en del er løst ved den folkelige bevægelse. Lad mig blot nævne Sydafrikas apartheid-regime, Vietnam, den kolde krig i det hele taget m.fl.

En af det næste års hovedopgaver bliver igen arbejdet for oprettelse af en palæstinensisk stat med Østjerusalem som hovedstad.

I den forbindelse rejser spørgsmålet sig om en evt. oprettelse af en palæstinensisk stat som er ensbetydende med en israelsk tilbagetrækning til 1967-grænserne, hvilket vi kan have vores tvivl om.

Derfor mener jeg, at kravet om tilbagetrækning skal kobles sammen med kravet om en palæstinensisk stat.

Lad os samle kræfterne, så også palæstenserne kan opleve et forår!

En samlet EU kritik af den israelske bosættelsespolitik i Palæstina

I en sjælden reaktion på Israels politik i de besatte områder rettede EU's udenrigsordinator (en slags udenrigsminister) Catherine Ashton en skarp kritik af Israels aggressive bosættelsespolitik på den besatte Vestbredden.

Ashton udtrykte bekymring over Israels nye bosættelser, især i den besatte palæstinensiske by Østjerusalem og sagde samtidigt, at bosættelserne er ulovlige, og at de kan gøre det umuligt, at gennemføre en "tostatsløsning" for at opnå fred mellem palæstinensere og israelere.

Ashton mener desuden, at bosættelserne er i strid med folkeretten, hvilket også er helt i tråd med den folkeretlige litteratur.

Ashtons kritik var i sagens natur på EU's vegne og kom som et svar på et brev fra Israels udenrigsminister, Avigdor Lieberman, hvori han afviste, at bosættelserne er den primære forhindring for fred.

Lieberman anførte i sit brev til Catherine Ashton, at Israel slet ikke har etableret nye bosættelser siden 1991. Dette bestrides selvsagt af EU, FN og ikke mindst den israelske fredsbevægelse.

Merchandise

- Pins med dansk & palæstinensisk flag kan købes til 30 kr. + forsendelse.
- Trøjer og logo; dansk og palæstinensisk flag og brochuren om Dansk Palæstinensisk Ven-skabsforening kan købes for kr. 100 kr. + forsendelse.
- En digtsamling med 23 oversatte palæstinensiske digte og andre om Palæstina konflikten i en lille bog med spiralryg kan købes for 50 kr. + forsendelse.

For yderligere kontakt **DPV's næstformand og formand for Region Syd Bent Hansen på danpal@danpal.dk**

DPV anbefaler ny bog

Den anerkendte israelske historiker og professor ved Tel Aviv University, Shlomo Sand, har skrevet endnu en fremragende bog: "The Invention of the Land of Israel: From Holy Land to Homeland".

Alene titlen på bogen antyder, at kritikken mod professor Sand ikke bliver mindre end sidste gang, da han i 2008 skrev sin første bog "The Invention of the Jewish People". Sand blev dengang udsat for en smædekampagne af den zionistiske bevægelse i Israel og USA. Især i USA var de utallige pro-israelske organisationer særdeles kritiske over for bogen og Sand.

I sin nye bog følger Sand samme fremgangsmåde som i den første, for at bevise sin hypotese om, at da der ikke er noget jødisk folk, så findes ikke et land til dette folk. Og at "Eretz Israel"¹ er et begreb opfundet af den zionistiske bevægelse.

¹ Delstaten Israel, Palæstina.



Sand diskuterer forholdet mellem den zionistiske bevægelse og landet Palæstina fra starten af konflikten og hvordan argumentet "den historiske ret til landet Palæstina" først blev gjort til en legende, for siden at blive bygget op til mindet om det gamle jødiske folk og forfædrene hebræerne, der boede i det gamle Palæstina.

Bogen er oversat til engelsk fra hebræisk og lander hos de danske boghandlere omkring ultimo september 2012.

Se også omtalen i Haaretz:

<http://www.haaretz.com/weekend/magazine/author-of-the-invention-of-the-jewish-people-vents-again.premium-1.432371>

Bosætterne - på vej mod millionen

Ifølge den israelske fredsbevægelse Peace Now² er antallet af jødiske bosættere på den besatte palæstinensiske Vestbred, inklusiv den besatte palæstinensiske by Østjerusalem, for længst passeret de 600.000.

Ifølge Peace Now tillod Israel alene i 2011 en vækst på 20 % i byggeriet af bosættelser over hele Vestbredden.

Adskillige israelske fredsorganisationer mener, at Israel ihærdigt arbejder målrettet efter en plan, der går ud på at kolonisere Vestbredden med en million bosætter inden udgangen af 2015. Det skal gøres primært ved at friste potentielle nye illegale bosættere med yderli-

² <http://peacenow.org.il/>

Nyhedsbrev

gere regeringstilskud, som markant vil kunne sænke deres leveomkostninger i forhold til dem de har i Israel eller de lande de bor i.

Har du lyst til at arbejde som fundraiser?

Dansk Palæstinensisk Venskabsforening søger erfarne og entusiastiske fundraisere til vores team der arbejder for at rejse midler til og fremme vores arbejde.

Du vil være med til at:

- udvikle nye og banebrydende fundraisings aktiviteter,
- hjælpe med organisering af fundraisings-arrangementer.
- identificere og udvikle nye kilder til finansiering af foreningens arbejde og aktiviteter og
- udvikle en egentlig fundraising strategi for Dansk Palæstinensisk Venskabsforening.

Det er en opgave baseret på frivillighed og du skal kunne forpligte dig til DPV's mål om at skabe en retfærdig løsning for det palæstinensiske folk baseret på en to-statsløsning med et Palæstina på 1967 grænsen, side om side med Israel.

Det eneste vi tilbyder, er energi, entusiasme og støtte fra en organisation som er dedikeret den palæstinensiske sag, samt muligheden for at blive aktivt involveret i en sag med stor indflydelse på beslutningsprocessen.

Har dette din interesse, så kontakt os på danpal@danpal.dk eller ring på 35 35 48 68.

Israel frikender sin egen hær - som altid!

I løbet af den sidste måneds tid har Israel frikendt sig selv - to gange endda.

Gaza 1

Den første sag handlede om drabet på en palæstinensisk kvinde og hendes datter under det massive overgreb mod Gaza i 2008/2009.

Nr. 2, september 2012



Kvinden og hendes datter gik ud af deres sønderbombede hus, mens de holdt et hvidt flag som tegn på, at de kun søgte et tilflugtsted, væk fra de israelske bombardementer. En israelsk snigskytter skød og dræbte dem og de døde på stedet. Efter mere end 3 års juridisk tovtrækkeri, foranlediget af en sag rejst ved en israelsk domstol af flere israelske menneskerettighedsorganisationer er dommen klar: frifindelse, eftersom den israelske hær endnu en gang har handlet i selvforsvar i et yderst fjendtligt område.



Gaza 2

Den anden sag handler om drabet på den amerikanske fredsaktivist Rachel Corrie. Rachel blev dræbt, da hun blev knust under en af den israelske hærs bulldozere i Gaza i 2003. Rachel og flere andre fredsaktivister protestere mod, at Israel igen skulle til jævne palæstinensiske huse med jorden i Rafah i den sydlige del af Gaza³.

Efter flere års israelsk undersøgelse af drabet, endte den israelske hærs undersøgelse med at konstatere, at Israels hær var uden skyld i drabet, da hun blev kørt ned af en bulldozer tilhørende "de israelske forsvars styrker"⁴.

³ Over en 6-årig periode er 72.437 huse delvist blevet ødelagt og 30.871 huse er totalt ødelagte.

⁴ Der er stort set straffrihed for den slags forbrydelser begået af israelere. Den israelske menneskerettighedsgruppe B'Tselem

Dansk Palæstinensisk Venskabsforening

Dronningensgade 14 • DK-1420 København K • Tel. +45 35 35 48 68

Gironr. 931 81 19 • Bankkonto reg.nr. 0268 kontonr. 931 81 19

E-mail: danpal@danpal.dk • Website: www.danpal.dk



Den israelske hærs rapport blev kritiseret voldsomt af israelske og flere internationale menneskerettighedsorganisationer. Men også højtstående amerikanske embedsmænd kritiserede rapporten. Alle var enige om, at rapporten var ikke alene sjuksket og mangelfuld, den var direkte utroværdig og fordrejende fakta.



Umiddelbart efter valgte Rachels familie, at anlægge sag mod Israel ved en civil domstol i Haifa. Efter flere års kamp for retfærdighed for Rachel og for at stille nogen til ansvar for drabet på hende, er afgørelsen fra den israelske domstol igen - som altid - klar: Israel har intet forkert gjort.

Medlemskontingent 2012 og 2013

Har du husket at betale dit kontingent?

Dansk Palæstinensisk Venskabsforening oplever en stigende medlemstilgang, men vil også værne om de "gamle" medlemmer. En gruppe medlemmer har endnu ikke betalt kontingent. Det kan der rædes bod på ved at **indbetale kontingent nu**.

Medlemskab koster 280,- kr. pr. år. For pensionister og arbejdsledige er kontingentet 230,- kr. pr. år. For unge under uddannelse er det 180,- kr. pr. år.

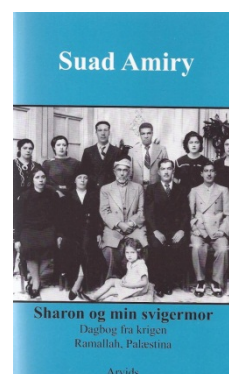
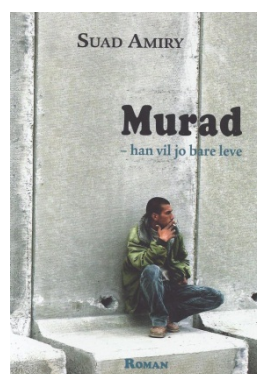
Hvis du indbetaler dit 2012-kontingent inden 15. oktober 2012, sender vi vederlagsfrit en af neden for viste bøger (frit valg, skriv hvilken du ønsker på indbetalingen). Hvis du indbetaler kontingent for både 2012 og 2013 inden 31. december 2012, sender vi begge bøger vederlagsfrit.

Beløbet kan indsættes på giro 931-8119 eller overføres via netbank til reg.nr. 0268, kontonr. 000 931 8119.

Samme konto kan bruges til støttebidrag som gerne modtages.

Husk at skrive navn, adresse og e-mailadresse ved indbetalingen.

Boggaver



har undersøgt 1.700 drab på civile palæstinensere begået over en 5-årig periode og kun i 7 sager er der faldet dom over soldaterne. 3 blev dømt for manddrab, men ingen blev dømt for mord.

Kort Nyt

- Palæstina-Info hjemmesiden er i løbet af det sidste halve år blevet opdateret med nye artikler, har fået ny design og en generel "facelift" der vil kunne gøre det mere brugervenligt.

Klik ind på www.palaestina-info.dk for at læse nye indlæg fra Danmarks udenrigsminister Villy Søvndal, Folketingets formand Mogens Lykketoft, en af de førende mellemøstforskere Lars Erslev Andersen, Ph.D.-studerende Leila Stockmarr og mange flere.

- **Dansk Palæstinensisk** Venskabsforenings hjemmeside har i det sidste par måneder været under "genopbygning". Arbejdet fortsætter i de kommende måneder og målet er at få en interaktiv hjemmeside, der sammen med foreningens Facebook-profil vil kunne dække en del af foreningens oplysningsarbejde til medlemmer og offentligheden.

Vi beder om tålmodighed og evt. idéer bedes sendt til danpal@danpal.dk

- I løbet af sommeren 2012 oplevede vi herhjemme to emner med relation til Palæstina der - udover de palæstinensiske fangeres sultestrejke og kamp - har været markante i den offentlige debat:

1) I forbindelse med Roskilde Festivalen havde **Folkekirkens Nødhjælp** opstillet en velignende kopi af **Apartheidmuren** på Vestbredden. I såvel udseende, højde og bevæbning var muren på årets Roskilde Festival nærmest en tro kopi af den forhadte israelske mur i Palæstina.

Det skabte en voldsom debat i de landsdækkende dagblade med pro-israelske debattører og politikere, der gik til angreb på Folkekirkens Nødhjælps arbejde og indsats. Glædeligt var det dog, at opleve den massive opbakning Folkekirkens Nødhjælp fik fra kendte, men også nye debattører.

2) Debatten om den tidligere palæstinensiske præsident **Yasser Arafats død** og om han evt. blev forgiftet blussede op på nationalt og internationalt plan. Baggrunden for sagen

var en vel researchet dokumentar fra den arabiske tv-station Al-Jazeera, der ved brug af eksperter fra uafhængige laboratorier undersøgte Arafats personlige ejendele.

Undersøgelsen viste tegn på rester fra polonium-210⁵. Det særlige ved dette radioaktive materiale er, at det kun kan fremstilles på nukleare anlæg.



Sagen undersøges yderligere i den kommende tid ved, at Arafats jordiske rester vil blive gravet op og undersøgt. Skulle disse undersøgelser vise, at Arafats jordiske rester indeholder rester af polonium-210, vil Israel komme under en mistanke for at stå bag og der vil blive stillet krav med hjælp fra Det Arabiske Liga om, at FN's Sikkerhedsråd skal nedsætte en undersøgelseskommision for at se nærmere på beviserne, indicierne og motiverne.

Sagen bliver meget spændende at følge og i begge debattemner var **Dansk Palæstinensisk** Venskabsforening en del af den offentlige debat ikke mindst i medierne.

Facebook

Følg med i **Dansk Palæstinensisk** Venskabsforening på Facebook

Foreningen er at finde på Facebook.

Via **DPV's** Facebook profil kan du nu følge med i aktuelle artikler, fotos, videoer mm.

⁵ Polonium har flere isotoper end noget andet grundstof og de er alle radioaktive.

Find **Dansk Palæstinensisk** Venskabsforening på Facebook og tryk "synes godt om" og følg med i nyheder og aktiviteter.

Folkeretsgruppen

Dansk Palæstinensisk Venskabsforening har etableret en **Folkerets**gruppe som vil have flere fokusområder:

- belysning af generelle folkeretlige problemstillinger i Israel-Palæstina-konflikten,
- belyse specifikke folkeretlige krænkelse,er,
- publicere folkeretlige notater om specifikke emner i Israel-Palæstina-konflikten,
- belyse retlige problemstillinger i mulighederne for eksport fra Vestbredden og Gaza,
- belyse danske virksomheders samhandel med israelske virksomheders produktion på Vestbredden og i Gaza,
- samt mange andre emner som gruppen ønsker at beskæftige sig med eller som foreningens bestyrelse, forretningsudvalg og medlemmer finder relevante for en folkeretlig analyse.

Der er mulighed for at blive aktiv i **Folkerets**gruppe ved at sende en mail til danpal@danpal.dk. Man behøver ikke at have en folkeretlig uddannelse for at deltage i gruppens arbejde, men en interesse for emnet vil være en fordel.

Olivenhøst

Kunne du tænke dig, at hjælpe palæstinensiske bønder med at bringe årets olivenhøst i hus?

Det Danske Hus i Palæstina (DHIP) giver dig en unik mulighed for, at være en del af den palæstinensiske olivenhøst og derved få en fantastisk oplevelse og indlevelse i palæstinensisk kultur og natur. Som deltager i DHIP's olivenhøst 2012 får du et unikt indblik i den vigtigste årlige begivenhed for palæstinensisk

Nr. 2, september 2012

landbrug samt i olivenfrugtens store betydning for palæstinensisk økonomi og kultur.

Oliventræet er en afgørende indtægtskilde for palæstinensiske landmænd og udgør ca. 25 % af den samlede landbrugsproduktion. Derudover har oliven og oliventræet også en vigtig kulturel betydning i Palæstina, som bliver udtrykt både poetisk og politisk.

DHIP's olivenhøstprogram inkluderer:

- Introduktion og velkomstmiddag
- Tre dages olivenplukning forskellige steder på Vestbredden
- Besøg i en olivenpresse med årets høst
- Temaekskursioner
- Overnatning i Ramallah (ekstra fee for singleværelse på 450 DKK)
- Frokoster på aktivitetsdage
- Gode råd til sammensætning af program på de to aktivitetsfrie dage, f.eks. ture til Jerusalems gamle by, et glaspusteri i Hebron eller Det Døde Hav.

Rejseperiode: Fredag 26. oktober til fredag 2. november 2012.

Samlet pris: 5.100,- DKK

DHIP medlemspris: 4.800,- DKK

Prisen dækker syv overnatninger med fem programdage og to aktivitetsfrie dage. Prisen dækker ikke flybillet og transport til og fra Ramallah.

Tilmelding:

Tilmeld dig ved at sende en mail (emne: OLIVENHØST 2012) til info@dhps.ps med navne på alle deltagere. Du vil herefter modtage yderligere information og en tilmeldingsblanket, som skal udfyldes og returneres til DHIP.

<http://dhps.ps/dtemplate.php?id=51>

Deadline HURTIGST MULIGT.